

Цѣна на вѣстника.

БЪЛГАРИЯ:

За година . . 4 л.
За 6 мѣсеца . 2 л.
За 3 мѣсеца . 1 л.

СТРАНСТВО:

За година 6 лева.

Всичко що се отнася до вѣсти „ВРЪМЕ“, да се изпраща на адресъ: Редакция в. „ВРЪМЕ“ — Плѣвень.

Единъ брой 5 ст.

ВРЪМЕ

LE TEMPS

НЕЗАВИСИМЪ ВѢСТНИКЪ.

За обявления се плаща:

На I стр. на дума 10 ст.
IV „ „ „ 5 ст.

Обявления, които се публикуватъ много пѣти по особно споразумение.

в. „ВРЪМЕ“

излиза всѣки ВТОРНИКЪ

Ржкописи не се връщатъ обратно освѣнъ ако се заплатятъ пощенскитѣ разноски.

Не само да четете

но ако искате да имате чисто, безъ пятна лице, бѣла, приятна и мека кожа, трѣбва да употребявате само известния медицински

Stekenpferd млѣчно-кремовъ сапунъ

на

Bergmann & Co отъ Dresde и Testhen a/E

1.50 лв. парчето

Продава се въ аптека „Александровска“ на 3—30 Фр. Хорачекъ. — Плѣвень.

Техническото бюро

На архитекта Георги С. Козаровъ, въ което се приготвяватъ планове за църкви, камбанарии, училища, общински управления, читалища, театрални салони, воденици, всѣкакви жилищни постройки, правятъ снимки, ржководятъ строежи и пр. отъ 1 октомврий г. г. се помещава въ Булеваръ Фердинандъ № 8, срѣщу полицията въ градъ Търново.

Плѣв. Сжд. Приставъ на III участъкъ при Плѣв. Окржн. Сждъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 7466

Подписаний, Симеонъ Тасевъ Сждебенъ Приставъ при Плѣвенский Окржженъ Сждъ на III участъкъ, на основание изпълнителний листъ № 13695 отъ 12/IX г. издаденъ отъ Русенский Окржженъ Сждъ въ полза на Българската Народна Банка срѣщу Стояновъ &-ие Пиперовъ и др., отъ гр. Руссе, за 16,000 лева и др., съгласно чл. чл. 903, 906, 910, 914 отъ Гражданското Сждо-производство, съ настоящето си обявявамъ, че на 4-ий ноемврий 1906 год. отъ 9 часа сутринъа ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно надаване при Депото на Гара Ясенъ, слѣдующия длъжниковъ движимъ имотъ, а именно: Една инпрегнационна инсталация нова неупотрѣбявана, съ всички принадлежани къмъ нея части, отъ които частъ отъ тѣхъ се намиратъ на Гара Сомовитъ и при Депото на Гара Ясенъ, оцѣнена за 9382 лева.

Наддаването ще почне отъ първоначалната оцѣнка.

Желающитѣ да наддаватъ, могатъ да прѣгледатъ частитѣ на въпросната машина на Гара Сомовитъ и при Депото на Гара Ясенъ, гдѣто ще имъ се допусне да прѣгледатъ всичкитѣ книжа по търга.

гр. Плѣвень, 20/X 1906 год.

Дѣло № 883/906 год.

III Сждебенъ Приставъ: С. Тасевъ.

Плѣвенско Окржние Фин. Управление

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 9779

Извѣствамъ на интересующитѣ се, че на 1 декемврий г. г. 2 часа послѣ обѣдъ въ канцеларията ми ще се произведе търгъ съ явно надаване за отдаване подъ наемъ държавното пасище „Дълбокъ геранъ“ — „Канлъ чешме“ отъ около 1000 декара находяще се въ района на с. Мечка, Никополска околия за врѣме отъ 1 януарий 1907 год. до 31 декемврий с. г. Наддаването ще стане за цѣлото пасище отъ поставената първоначална оцѣнка 2000 лева годишно. Залогъ за правоучастие въ търгътъ се иска 5%.

Всички книжа и поемни условия могатъ да се видятъ всѣки присѣственъ день и частъ въ управлението ми.

Всички разноски станали по публикация на настоящето и др. обявления, както и други развоски каквито биха послѣдвали по сключване на контракта и др. ще бждатъ въ тежестъ на наемателя на пасището.

гр. Плѣвень, 27 октомврий 1906 г.

Плѣв. Окр. Финан.

Началникъ: Юр. Цвѣтковъ

Разочоровани.

Извѣстно е, че русофилитѣ у насъ, които се прѣдставляватъ отъ цанковистката партия, винаги сж поддържали, че Русия и само тя е, която ще подобри сждбата на нашитѣ съотечественици въ Македония и затова България трѣбва слѣпо да изпълнява нейнитѣ желанія и да върви въ унисонъ съ нея. Твърдението на трезвитѣ българи, че Русия има свои лични интереси, тѣкмо противоположни съ нашитѣ, че нейната политика е била и си остава съ крайни цѣли завоевателни, съ били отричани отъ тѣхъ винаги и съ най-голѣмо възмущение. Фактитѣ които чуждестрания, а и самия руски печатъ е изнасялъ и отъ които явствува положението, че Русия прѣслѣдва на Балканския полуостровъ, цѣли тѣкмо противоположни на нашитѣ, биваха квалифицирани отъ русофилитѣ като шарлатанство и дѣло на неприятелитѣ на «славянската взаимностъ» обаче много факти, които отъ нѣколко години руското правителство не успѣ добръ да прикрие и замаскира и отъ които явствува до очевидностъ каква е въ сжщностъ руската политика на Бакканския полуостровъ, сж разочороваха вече и най-яркитѣ русофили.

Като послѣденъ фактъ, който най-категорично опроверга твърденията на русофилитѣ, сж изявленията на руския цивилентъ агентъ въ Македония г. Демерикъ прѣдъ нашия делегатъ по сключването на търговския ни договоръ съ Турция г. Д-ръ Германовъ, които в. «Прѣпорецъ» публикува тия дни. Тия изявления сж разочороваха даже редакторитѣ на в. «День» най-голѣмитѣ аполози на русофилството у насъ, които въ угодничеството си къмъ руското правителство оскѣрбиха страдалческия руски народъ, като писаха слѣдъ Цушимския погромъ, че адмиралъ Рождественски билъ нанесълъ плѣсница на адмирала Того, който потопа колосалната руска флота, надеждата на руския народъ да излезе що годѣ съ честъ изъ тая позорна война, само за два часа.... И тѣ казваме, слѣдъ тия изявления сж написали една статия, въ която четемъ слѣдното:

«Изявленията по македонския въпросъ, които демократическиятъ органъ «Прѣпорецъ» прѣписва на руския цивилентъ агентъ Демерикъ, не ни изненадватъ. Тѣ не възбуждатъ въ насъ ни сѣнка отъ съмнѣние въ своята автентичностъ. На руския помощникъ на Хилми Паша и прѣди нѣколко мѣсеца се приписаха изявления въ сжщия духъ и не се опровергаха отъ нѣкждѣ. Сегашнитѣ му изявления се различаватъ отъ първитѣ само по това, че изразяватъ много по-натѣртно и категорично произнесената и прилагана надъ нашитѣ македонски сънародници смъртна присѣда.

Съ една откровеностъ, ужасающа по своя цинизмъ, той потвърди нашитѣ опасения и тревоги, подчерта правотата на нашитѣ подозрения, че подъ фирмата на мюрцшегскитѣ реформи, «омиротворителитѣ» на Македония, съюзени съ прѣдставлявания отъ Хилми Паша кървавъ анархически режимъ и съ окаянитѣ агенти на поддържанитѣ отъ нѣмъ въоръжени пропаганди, прѣслѣдватъ планомерно и систематично пълното обезличване на българския елементъ.

Много ясно и безъ забикалки г. Демерикъ ни казва: Вие се борите за автономно управление въ Македония, която има българска фиазиономия. А Австрия и Русия, двѣтѣ най-заинтересовани държави по източния въпросъ, сж безвъзвратно рѣшени да не даватъ на тая страна ни пълна ни полу-автономия и да запазятъ за винаги позициитѣ, които сж заели въ нея. И понеже вие сте единствениятъ елементъ, който съ своитѣ автономни стремѣжия имъ противодѣйствува, ний ви поставихме вѣнъ отъ законитѣ, организирахме вапето изтрѣбление съ огънь и мечъ, до дѣто вашия елементъ се намали и напълно обезличи — до дѣто той стане неспособенъ за каквито и да било възстания и движения противъ волята на своитѣ опекуни. Постигнатитѣ до сега резултати сж блѣстящи. Гъркитѣ и сръбскитѣ чети не сж опасни; наопаки, тѣ, като колятъ българитѣ, служатъ едновременно на политиката на своитѣ правителства, на Русия, на Австрия и на Турция. Когато пълното омалоощаване на българския народъ стане свършенъ фактъ, тогава Хилми паша лесно ще се разправи и съ гъркитѣ и съ сръбскитѣ чети. Врагатъ е тукъ, слѣдователно, само единъ и

общъ за всички: Вътрешната Революционна Организация.

Заклученията на тая безподобна изповедъ се налагат сами. И за Турция, и за *реформаторски* (к. н.) сили, и за Сърбия, и за Гърция е еднакво необходимо разнебитването, обезличването, затриването на българитъ въ Македония. Всѣки единъ отъ тѣзи фактори гонятъ, разбира се, различни цѣли. Но за постигането на тѣзи цѣли, тѣ съ избрали едно и сѣщо сръдство: изтрѣблението на българитъ. Турция иска да свърши веднажъ за винаги съ тоя размирнен елементъ, който ѝ докара европейска намѣса, Австрия и Русия — да прѣдотвратятъ всѣка нова акция за автономия, додѣто единъ день захвърлятъ реформаторската мантия и се изстъпятъ като стопани: Сърбия и Гърция — да увеличатъ броя на привърженицитъ си за смѣтка на болшинството въ тая страна. Общността на сръдствата създаде и коалацията, врѣмenna, разбира се, противъ *общия врагъ*. Ето защо прѣзъ реформаторската ера се колятъ и опожарватъ отъ грѣцки и сръбски чети цѣли села, безъ това да причинява на тия чудовищни «реформатори» други главоболия освѣнъ по една формална анкета; ето защо «реформаторски» сили се правятъ на слѣпи прѣдъ иладнешката дружба на андартитъ съ султанския аскеръ; ето защо не се упражнява никакъвъ дѣйствителенъ натискъ въ Атина и Бѣлградъ огнищата на въоръжениитъ пропаганди; ето защо българското училищно дѣло се унищожава систематично отъ властѣта, а военнитъ сѣдилища за едни и сѣщи прѣстѣпления издаватъ петъ пѣти потѣжки присѣди надъ българи отколкото надъ грѣци; ето защо най-сетне, тамъ, дѣто нѣма грѣцки и сръбски чети, съ изтрѣблението на българитъ е натоваренъ самъ царският аскеръ, — безъ всичко това да налага каквито и да било нравствени задължения на «реформаторски» прѣдставители, дошли ужъ да уреждатъ страната въ духа на култура и законостъ, на правда и цивилизация!

Австро-Унгария и Русия нѣма да допуснатъ даже сѣнката на единъ режимъ, който би усилилъ политически българската народност. Ние нѣма да оставимъ да ви масакриратъ — (досегашнитъ касанници въ десетки български села отъ андартитъ за г. Демерика не сѣ масакри!) — или окончателно изтрѣбятъ, но нѣма да оставимъ да се усилятъ политически! — говорятъ съ устата на Демирака «реформаторски» правителства на Австрия и Русия и ни съѣтватъ: «Оставьте се отъ вашитъ автономни илюзии! Благоразумието ви застава да отсѣпите!»

Ний трѣбва да благодаримъ на г. Демерика за неговата откровеностъ.

Той ни прѣдстава «доброжелателитъ», «спасителитъ» на македония въ истинския имъ видъ на чудовищни и лицѣмерни хищници, на безсърдечни търговци съ неистовитъ страдания на единъ многострадаленъ народъ; достойни сподвижници на мракобѣсие и най-безпримѣрна макиавелщина!

Подчинете се на сѣдбата си! Оставьте се да ви доизколимъ и ви направимъ безопасни за интереситъ на нашитъ реформатори! — това е смисълътъ на Демериковитъ съѣти къмъ българитъ. Както се види, присѣдата на реформаторски сили е безапелационна. «Картагентъ трѣбва да се разруши!» И споредъ това всички по-нататъшни наши усилия и борби биха могли не да подобрятъ положението на македонскитъ българи, а само да улеснятъ или да позабавятъ изтрѣбителната мисия на македонскитъ «спасители».

Но кой е тоя, който може да удобри своята смъртна присѣда и да се подложи доброволно на заколение? Наистина, противъ великитъ и силни хищници българскиятъ народъ е слабъ и безсиленъ; самата България, единствената страна, отдѣто осъдената жертва можеше да очаква дѣйствителна помощъ, съ своята безлаберностъ и политическа корупция, усилива горчивината на робскитъ разочарования. При все това българщината въ Македония нѣма да приподпише своя смъртенъ прѣговоръ. И нека нейнитъ отчаяни усилия, нейнитъ хекатомби съставятъ актива на великитъ хищници, на просвѣтителитъ чудовища, които, въ ролята на спасители и реформатори, сан-

кционираха затриването на единъ народъ виновенъ само за това, че е въ отечеството си болшинство и че се бори за спокоенъ, човѣшки животъ».

Трѣбва ли да се спи слѣдъ яденіе?

Едни казватъ да, други — не. Едни тѣ и другитъ иматъ и нѣматъ право. Въпросътъ така поставенъ можемъ да се попитаме какви съотношения може да има между физическитъ или умственитъ движения и стомашното храносмиланіе. Отъ добръ наблюдаванитъ факти у животнитъ се констатира, когато сѣ оставени на естественитъ имъ навици, че врѣмето, прѣзъ което трае храносмиланіето, е периодъ на почивка или на сънъ. На всѣкиго е познато класическото положение на кучето, слѣдъ като се е нахранило то лѣжи завъртено на кълбо. Малкитъ дѣца обикновено спятъ слѣдъ сучението. Claude Bernard, за освѣтление на тоя въпросъ, е направилъ слѣдния опитъ. Ена сутринъ нахранва двѣ ловчийски кучета, разбира се, еднакво. Едното затваря, а другото взима съ себеси на ловъ. Вечертѣта, слѣдъ като се завърналъ отъ ловъ, убива двѣтѣ кучета, прѣгледва стомаситъ имъ и намѣрилъ, че въ стомаха на второто намѣрилъ несмѣтна храна. — Отъ този опитъ се вижда, че почивката, слѣдъ всѣко яденіе, е едно отъ благоприятнитъ условия за стомашното храносмиланіе.

Впрочемъ, познато е, че мнозина страдаюци отъ диспепсия, у които почивката слѣдъ яденіе е необходима нужда за пицеварението и че най-малкия физически трудъ, причинява разни разстройства: несмиланіе на храната, главоболия, повръщания, болки и др. На лица, страдаюци отъ стомашни разстройства, отъ нервно произхождение, храната вечерно врѣме не се смилва, освѣнъ ако е легналъ, въ противенъ случай той страда отъ безсъние, отъ лоши ферментации въ стомаха, отъ сърдцебиение, чувствувание пълнота въ стомаха.

У други, при повечето случай, единъ умѣренъ или лекъ физически или умственъ трудъ, лека разходка, сѣ много полѣзни, улѣсняватъ храносмиланіето. До такова сѣщо заключение сѣ дошли и други наблюдатели, които сѣ правели опити върху животнитъ, наупр. Конетъ. — У тѣхъ храносмиланіето се извършва по-добръ и бърже, когато извършватъ леки вървежи, нежели като стоятъ. У други пъкъ се вижда че могатъ да понесатъ, безъ явна врѣда, повече движения слѣдъ храненията. Къмъ туй число могатъ да се причислятъ юношитъ. Малцина отъ тѣхъ сѣ обезпокоявани отъ разстройство на пицеварението. Но при всѣ това, пакъ може да се прѣдположи че и у тѣхъ, както съ второто куче на С. Bernard, храносмиланіето закѣснява. Туй закѣсняване се дължи повѣска вѣроятностъ на неумѣренитъ движения на дѣцата и юношитъ. Като казвамъ туй, разбира се, не искамъ да кажа че игритъ въ училищата трѣбва да се забранятъ.

И така, споредъ движенията, ние можемъ да раздѣлимъ хората на три категории. Въ първата категория влизатъ ония, които могатъ тутакси слѣдъ всѣко

ядение да се подложатъ на какъвъ и да е трудъ. Дѣцата, юношитъ и нѣкой отъ възрастнитъ извършватъ доста неумѣрени движения безъ да се отразятъ злѣ върху пицеварието. За работницитъ $\frac{1}{2}$ часъ врѣме за яденіе, половина или $\frac{3}{4}$ часа почивка, която ще се прѣкара въ приятни или полезни разговори, пиене чай или кафе, пушение тютюнъ. Земледѣлцитъ, особно жетваритъ, строго съблюдаютъ този слѣдобѣденъ отдишъ (Sieste).

Къмъ втората категория принадлежатъ повечето юношитъ, които слѣдъ каквото и да е стомашно страдание, които слѣдъ всѣко еденіе могатъ да извършватъ нѣкои умѣренни упражнения като разходки, яденіе на велосипедъ, легки рѣчни занятия. Такива видове упражнения сѣ прѣпорѣчителни за пълнокръвнитъ, пълнитъ и др. сиречъ у такива лица у които трѣбва почти постоянно да се стимулира кръвообращението по сръдствомъ дѣйствието на мускулитъ, които извършватъ единъ истински неусѣтливъ автоматически масажъ. Споредъ насъ, ако упражненията биватъ умѣрени и прѣдшествувани отъ една лека почивка отъ 10 — 15 минути, бихме имали голѣма полза. Всѣко умствено сериозно занятие, почнато веднага слѣдъ еденіе, е врѣдително за здравіето. Лошитъ стомашни смилания, може да се каже, сѣ нѣща постоянни у стоящитъ работници (лица). Поговорката казва: «съ пълненъ стомахъ работа не се върши.» Една почивка отъ 10 минути е достатѣчна. Тя трѣбва да се прѣкара въ леги полезни разговори и др.

Къмъ трѣтата или послѣдна категория, на която числото се увеличава ежедневно сѣ ония хора, които слѣдъ яденіе веднага се осѣщатъ отпуснати, обхваща ги една отпуснатостъ или сънъ. Туй състояние зависи отъ слѣднитъ три главни фактора:

1. Отъ голѣмината на яденіето. Нѣкой пътъ нуждата отъ сънъ е причинена отъ изобилно яденіе. Ако се вземе толкова храна, колкото е нужна безъ да се прѣядва, сънътъ може да се избѣгне. Туй обаче не може да се женерализира.

2. Отъ врѣмето на яденіето и отъ степенѣта на умората на лицето — физическа или умствена. Не ще съмнѣние, че дневната работа, особно умствената трупа въ организма много още не добръ извѣстни сопорифически вещества, дѣйствието на които се проявява съ по-голѣма сила върху единъ организмъ, моментално отслабналъ отъ умора и храносмилателно усилие.

3. Отъ общото и пицеварителното състояние на прѣдметния индивидумъ. Слабитъ, анемичнитъ, много слабитъ сир. у които слабостѣта прѣобладава, сѣ подчинени на тоя сопоръ.

Отъ голѣма важностъ е урежданіето голѣмината и врѣмето на всѣко еденіе, да се подобри общото състояние, да се тонифира нервната система. Най-добрия сѣдия при такова състояние е самия индивидумъ. Ако съня е лекъ, тихъ, ако лицето е добръ разположено, безъ тежестъ на главата, туй показва че сънътъ е траялъ прѣзъ врѣмето когато стомаха е вършилъ дѣйствието си. Напро-

тивъ, при сѣнь тѣжѣкъ, изпълненъ съ сѣнища, неразположеностъ и др. показва, че яденията сж били или мѣчно смилаеми или изобилни.

На страдающитѣ отъ сѣрдечни болѣсти или изобищо на кръвоносната система, акоплектицитѣ, тлѣститѣ, почивката прѣди всѣко хранение е прѣпоръчителна, когато напротивъ сѣнятъ слѣдъ хранението се забранява за тѣхъ.

Какъ можемъ да си обяснимъ тия явления? обяснението се сѣстои въ слѣдующето. Прѣзъ врѣме на стомашното пищеварение кръвта нахлува къмъ пищеварителната система, особно стомаха. А въ другитѣ органи се втрѣщи обратното, т. е. анемиратъ се тѣзи анемия се чувствува въ нервната система, особно мозъкътъ. Къмъ тѣзи анемия като прибавимъ и рефлекторнитѣ явления на стомашнитѣ Vaso-Constrictors, ето ви усѣщание на умора, на ослабване; появяване на сѣнь. Изобищо казано, всѣко движение, което би конжестионирало единъ другъ органъ, намалява нахлуването на кръвта въ стомаха, ще произведе едно по-бавно и непълно храносмилание.

При нови организми, сир. дѣтски или юношески, нахлуването на кръвъ къмъ стомаха ще бжде достатъчно и всѣко движение ще бжде не само безвредно, но, даже полезно, здраво. При единъ много слабъ, отпадналъ организмъ нахлуването на кръвъ въ стомаха не би могло да изпълне тази двойна работа. Трѣбва или едното или другото т. е. *обща почивка, смилателно дѣйствие*; общо работене и смилателна почивка.

Д р ъ П.

ХРОНИКА

— **Новото правителство.** На 23 т. м. Министръ Прѣдседателя г. Рачо Петровъ е подалъ оставката на кабинета на княза, която е била веднага приета. Княза е натоварилъ г. Д. Петковъ да състави новия кабинетъ, който г. Петковъ е съставилъ сжщия денъ и който се различава отъ стария само по това, че вмѣсто г. Рачо Петровъ, които излиза, Министерството на Външнитѣ дѣла е повѣрено на досегашния Дипломатически Агентъ въ Петербургъ г. Д-ръ Станчевъ и за прѣдседател на Министерския Сѣвътъ остава г. Д. Петковъ, който си запазва пакъ двата портфейла на Вътрешнитѣ работи и на Общитѣ Сгради.

Още сжщия денъ новия кабинетъ се е прѣдставилъ на Народното Сѣбрание и е билъ посрѣщнатъ съ аklamация отъ болшинството.

— **Настоятелството на Плѣвенското Благотворително Просвѣтително дружество «Пробуждане»** исказва своята най-голяма благодарностъ, на г-да общин. сѣвѣтници, а най-вече на г-на кмета Т. Табакова, за гдѣто благоволиха да прѣдвидятъ въ бюджета си, съгласно писмото имъ подъ № 9709 сумата петстотинъ лева за подържание на безплатнитѣ трапезарии, които дружеството ще отвори отъ 1 Януарий 1907 год.

Плѣвенъ, 20/X 1906 год.

Прѣдседателка: **Ив. Докова.**

Секретарка: **Ел. Костова.**

— **Манифестацията на социалиститѣ.** На 23 т. м. мѣстната социалъ-демократическа партия устрои манифестация противъ закона за еснафитѣ. На чело съ градската музика около 500 души работници, по-голямата частъ отъ които бѣха малолѣтни дѣца, прѣминаха прѣзъ главната улица съ червени плакари, на които личеха надписи — «Долу закона за еснафитѣ», «Искаме разширение на закона за женския и дѣтския трудъ» и пр. и слѣдъ това сж имъ държани рѣчи. Социалиститѣ, това е безспорно, сж най-добри организирани партия у насъ и adeptитѣ на партията работятъ за нейното прѣуспѣване съ фанатична вѣра въ успѣха ѝ, обаче не прави добро впечатление, гдѣто за манифестация като горната се извеждатъ непълнолетни дѣца, които нѣматъ и не се ползватъ съ политически правдини, а трѣбваше да манифестиратъ ония отъ тѣхъ, които ги притежаватъ и съ това ще прѣдадатъ по-голямо значение на самата манифестация, когато сега впечатлението на гражданитѣ е, че били сѣбрани дѣца и подлѣгани отъ извѣстни заинтересовани агитатори само и само да се вдига шумъ.

— **Единъ образецъ педагогъ.** Известно е, че побоя се изхвърли вече даже изъ казармитѣ, а сжществуването му въ училищата сѣставлява прѣстѣпление. При все това, изъ нашитѣ училища се памиратъ педагози които на широка рѣжа го упражняватъ. Такъвъ единъ педагогъ е и директора на тукашното класно дѣвическо училище г. Петко Велчовъ, който увѣряватъ ни, доста често прибѣгвалъ до това «педагогично» срдѣство. Тѣй напр. на 18 октомврий т. г. въ II а класъ били дежурни ученичкитѣ Ирина Христова и Василка Узунова между 3 и 4 часъ. Въ това врѣме се изгубили една гума и едни бои. Кой знае на какво основание, била установена една практика, че щомъ прѣзъ нѣкое дежурство се изгуби нѣщо, то да го плащатъ дежурнитѣ. Горната случка изгубването на гумата и боитѣ било съобщено на директора и той не се задоволилъ само съ това да задължи дежурнитѣ да заплатятъ изгубенитѣ вѣщи макаръ че и за това едва ли има право — но и на двѣтѣ ударилъ по нѣколко силни шамари.

Като съобщаваме горното обръщаме вниманието на началството на г. Велчева, да му внуши да изостави това «педагогическо» срдѣство, защото нѣкои пжтъ възмутени нѣкои родители могатъ му отнѣсти съ сжщото «педагогическо» срдѣство.

— **Нашия съгражданинъ г. Александър Кантаржиевъ,** който свърши тази година Букурешката консерватория, е издържалъ изпита за капелмейсторъ и тия дни се очаква да бжде назначенъ на тая длѣжностъ въ единъ отъ пѣхотнитѣ полкове. Поздравяваме г. Кантаржиева и му пожелаваме успѣхъ въ новата кариера.

Усилване на екзикуциитѣ. Изглѣжда, че постѣпленията отъ данѣцитѣ не ще сж тѣй голѣми и, че провъзгласенитѣ отъ министръ Паяковъ бюджетни изли-

шци ще сж фиктивни, защото въ града ни е изпратенъ Финансовия Инспекторъ г. Македонски, съ мисия да усили екзикутирането на данакоплатцитѣ и отъ нѣколко дни насамъ дѣйствително дейността на финансовитѣ органи е удвоена въ това отношение.

— **Споредъ послѣдното прѣброяване** на насѣлението, Плѣвенската околия по жителитѣ си трѣбва да избира единъ народенъ прѣдставител по-вече, та вероятно въ скоро врѣме ще бждатъ назначени избори за избирание на още единъ народенъ прѣдставител отъ нашата околия.

— **Новъ заемъ.** Общинския сѣветъ въ тазгодишната си редовна есена сесия е рѣшилъ да се сключи единъ заемъ за общината 500,000 лева, който ще бжде употребенъ за доизкарване на нѣкои общински постройки и за изплащане на общински дългове.

— **Женското дружество «Пробуждане»** е приготвило за 4 ноемврий т. г. единъ концертъ който се дава въ полза на трапезариитѣ, за който концертъ дружеството е успѣло да ангажира най-добритѣ сили въ града ни и сигурно гражданитѣ ще иматъ случай да посѣтятъ едно отъ най-добритѣ забавления прѣзъ тоя сезонъ.

Отъ друга страна цѣлтъ на концерта — да се добиятъ срдѣства за едно тѣй човѣколюбиво дѣло каквото е трапезариитѣ, придава още по-голямъ интересъ на тоя концертъ и му обезпечава още по-голямъ успѣхъ. Научаваме се, че още отъ сега много мѣста били ангажирани отъ най-добритѣ тукашни семейства.

— **Военни работи.** На вѣстникъ «Прѣпорѣцъ» пишатъ отъ Плѣвенъ: «Извѣстно ви е, че нѣкои вѣстници бѣха съобщили това лѣто за появяването на болѣстѣта тифосъ въ плѣвенския гарнизонъ изобищо и въ частностъ въ 17-ий полкъ. Научаваме се, че прѣди нѣколко врѣме въ сжщия полкъ отново се е появила тая болѣстъ. Лѣтосъ тази болѣстъ прѣдизвика да не ставатъ маневритѣ, а отъ това останаха благодарни и запасни, и дѣйствующи, и началството, особено това послѣдното, което има случай баремъ веднажъ да прѣкара по-спокойно лѣтото. Да, лѣтосъ така стана, но сега когато нѣма никакви почти занятия и като тази болѣстъ се е появила наново питаеме: какви мѣрки е взѣло началството за прѣмахването, за прѣкрътяването на тая грозна болѣстъ и какви мѣрки е взѣло то специално за запазване здравето на войницитѣ? Или началството за такъвизъ дребни работи не се интересува, а има много по-важни задачи за разрѣшение. Като е тѣй, задайтѣ поне вие слѣднитѣ въпроси на това началство, та дано поне любопитството ни се удовлетвори: 1) Тая година полка се здоби съ 800 лева приходъ отъ продажба на свое сено, слама и други дребни работи. Тия пари защо не сж записани на приходъ споредъ както му е реда и кждѣ сж дѣнати? 2) Командира на полка вземалъ ли е отъ вещевия складъ 16 метра вѣжъ, 24 метра зѣблово и нѣколко дѣски за опаковка на своя собствень багажъ и ако да, защо до сега не ги е върналъ на мѣстото имъ? 3) Кой големецъ е вземалъ мѣсо отъ войничкото за у дома си и плащалъ ли го е? 4) Изписвано ли е цигулки за полка и офицеритѣ и защо щабъ офицеритѣ, които сж изписвали за себе си, не сж заплатили мито на държавата? 5) Взети ли сж 30 лева отъ наемъ за пасене въ полковата градина и ако да, защо не сж записани на приходъ и у кого сж? 6) Даденитѣ отъ бригадния пари за взетитѣ отъ него зеленчуци отъ полковата градина гдѣ сж? 7) Какви суми сж

заплатили командирът на полка и заведующитѣ домакинството за взетитѣ отъ тѣхъ зеленчуци отъ отъ полковата градина и цѣ сж записани тия пари?»

Ние незнаемъ до колко съобщаванитѣ въ тая дописки факти сж вѣрни, но това даде поводъ на много разнообразни слухове между тукашното офицерско тѣло, които слухове рисуватъ много злѣ нѣкой отъ висшитѣ офицери отъ нашия гарнизонъ. Тѣй напримеръ открито се говори, че отъ доста дълго време, офицеритѣ на шефския въ града ни полкъ се ухитрили да се доволствуватъ съ мѣсо отъ даваното на войницитѣ по 47 ст. кило. Трѣбва да се отбѣлжи, че отъ една година насамъ войницитѣ се доволствуватъ по стопански начинъ съ мѣсо, като се купуватъ говеда отъ пазара, а се оговяватъ отпослѣ съ сръдства на държавата и съ войнишка прислуга. При това извѣстно е, че войницитѣ получавагъ по опрѣдѣлено на тѣгло количество мѣсо, независимо отъ коститѣ, които влизатъ въ това опрѣдѣлено тѣгло. Отъ като офицеритѣ почнали да се доволствуватъ отъ сжщото мѣсо, за тѣхъ се взимало отъ закланото говеда филето, бутонетѣ и другитѣ по добри части, а само останалото се разпрѣдѣляло за войницитѣ. Тая порочна практика продължавала до сега и дори била заразила и 17 Доростолски полкъ.

Офицеритѣ сж галѣнитѣ дѣца на държавата. Тѣ сж най-добрѣ плащани и съ най-обезпечена служба даватъ имъ се и безплатни слуги и извѣнъ това, когато и най-бѣднитѣ граждани копуватъ какво и да е мѣсо най-малко 80 ст. кило, тия господа съ услугитѣ на държавата и за смѣтка на качеството на войнишкитѣ порции, си го доставляватъ по 47 ст. кило. Има защо и граждани да се замислятъ

Но не само това се разпръва. Казватъ още, че въ обработваната отъ войницитѣ на 17 полкъ градина имало нѣколко фетарии посеяни съ краставици, ненуженъ артикулъ за войнишката трапеза които продадени на пазара биха стрували доста пари, и които краставици никой незнае въ чие употребѣние сж отишли.

На нѣко ипривилигировани офицери кжщитѣ редовно се доволствували съ зарзаватъ отъ тия градини, разбира се безъ да плащатъ, а на другитѣ се отказвало това дори и съ пари подъ прѣдлогъ, че нѣмало кждѣ да се запишатъ тия пари на приходъ.

Но има и други нѣща не по малко интересни въ нашия малкъ гарнизонъ. Ако надникнете въ клуба на офицеритѣ ще ви направи впечатление, че единъ санитаренъ капитанъ, чието назначение е да приготвоява лѣкарства, е отреденъ да готви на другаритѣ си. Единъ унтеръ-уфицеръ пъкъ, на когото държавата плаща да обучава войници, е натоваренъ да държи смѣтка на изпититѣ отъ господата стѣкла. А извѣстно е, че офицерскитѣ клубове се поддържатъ отъ самитѣ офицери безъ участието на държавата. Пита се, на какво основание тоя капитанъ, унтеръ-офицеръ и доста войници сж отлъчени отъ работата за която имъ плаща държавата, когато господата трѣбаше да си иматъ платени отъ тѣхни собствени сръдства слуги за тая цѣль.

Разправятъ се и още много други нѣща, но колонитѣ на единъ вѣстникъ сж тѣсни за всичкитѣ. Ние отбѣлзахме само горнитѣ съ доброто желание да обърнемъ вниманието на г. Генерала Христова, който си е спечелилъ репутация на много точенъ изпълнителъ на законитѣ, на много строгъ но справедливъ началникъ, да провери всички тия нѣща и вземе нуждитѣ мѣрки да се тури край на това положение, защото щомъ офицеритѣ почватъ открито да разправятъ и да посочватъ некрасиви работи на своитѣ началници, то е признакъ, че въ гарнизона има нѣщо гнило, което ще подобие авторитета на всичкитѣ офицери между войницитѣ и граждани.

— Въ града ни е почналъ да излиза новъ вѣстникъ «утро», който личи да е органъ на нѣкоя радикално-демократична група. Пожелаваме пусхъ до новия си съборъ.

— Министръ Панайотовъ рушеветчия. Въ нѣколко брояве че в. «Прѣпорецъ» твърди, че Министръ Панайотовъ е рушеветчия и че за

това дори било заведено слѣдственнo дѣло противъ него въ Руссе, но на това дѣло не се давало ходъ отъ сждебния слѣдователъ, защото той билъ народнякъ, а въ дѣлото имало забърканъ единъ народнякъ. В. «Прѣпорецъ» подканя нѣколко пкти вече М-ръ Панайотовъ да го даде подъ сждъ, за да установи твърдението си.

Насъ не ни очудва, че Панайодовъ е могълъ да се провини въ такъва грѣхъ, като имаме прѣдъ видъ обстоятелството съ какви хора той обича да се обгражда и да любезничу съ тѣхъ. Пасловицата не напразно казва, че съ каквито се съберешъ такъвъ и ставашъ

— Подновяване на съборната Църква «Св. Николай». Църковното настоятелство на храма «Св. Николай» въ града ни и свѣщенитѣ при сжщия храмъ поканиха на съборение граждани на 29 т. м. въ салона на дружество «Съгласие», за да се обмисли въпроса за подновяване на храма «Св. Николай». Съборието се прѣдседателствуваше отъ кмета г. Табаковъ. Прѣдъ съборнитѣ нѣколко стотинъ души г. Кмета, Арх. Намѣстникъ Св. Кръсто Поповъ и Свещеника Изгорѣнковъ на дълго и широко изложиха историята на храма — построенъ въ 1834 година благодарение усилията на приснопамятния Стоянъ Чалжкоолу отъ Пловдивъ, който издѣйствувалъ беретъ за построяването на църквата и далъ доста пари за цѣлѣта; че благодарение на тогавашнитѣ условия църквата е трѣбвало да се построи ниско въ земята; че тя е влажна, неудобна и не отговаря на съврѣменитѣ нужди на уголѣмения и исторически Плѣвентъ и настояха граждани да възприематъ рѣшението на църковното настоятелство да се поднови храмъ, като понесатъ и материалнитѣ жертви за тая цѣль.

Понеже присжествуващитѣ бѣхъ всички съгласни съ църковното настоятелство то веднага се пристъпи къмъ избиране на 15 души граждани, които заедно съ църковното настоятелство да обмислятъ начина за събирането на волнитѣ пожертвувания и слѣдъ това веднага да се пристъпи къмъ събирането имъ. Слѣдъ това се закри съборието.

— На 29 т. м. по покана на кметството, бѣха свикани на съборение въ салона на дружество «Съгласие» тукашнитѣ еснафи за да обмислятъ какъ най-дѣсно и най-добрѣ могатъ да се организиратъ съгласно съ наредбитѣ на закона за еснафскитѣ сдружавания. Кмета г. Табаковъ съ една дълга рѣчь обясни на съборието, че закона за еснафскитѣ сдружавания е създаденъ тѣкмо, за гарантиране интереситѣ на еснафитѣ и уреждане на тѣхнитѣ отношения по-между имъ и съ работницитѣ; че нехайството на еснафа да побърза часъ по-скоро да се организира съгласно закона е вѣрно за самитѣ негови интереси и слѣдъ една критика на социалиститѣ, които се стараяли да разврацаватъ работницитѣ и да всѣватъ вражда между господари и слуги и партизанствували чрѣзъ малолѣтни дѣца, покани еснафитѣ да обмислятъ тоя жизненъ за тѣхъ въпросъ, като имъ заяви, че за съборенията имъ общината е готова да имъ даде и помѣщение и всички други улѣснения.

— «Св. Пантелеймонъ» оправданъ. На 22 т. м. дружеството «Св. Пантелеймонъ» свикало граждани на съборение за да се оправдае прѣдседателя му Д-ръ Козаровъ отъ критиката която му направихме лично на него, въ нѣколко броя. Редакцията ни бѣ поканена на това съборение и тя бѣ замолила г. Д. Н. Желѣзаровъ да я прѣдставлява, обаче той не успѣлъ да отиде понеже билъ заетъ съ работитѣ на дружеството «Чървени Кръстъ».

На поканата на дружеството се отзовали 10-на души граждани, включително настоятелството на дружеството и около 20 души, които отъ менество посѣщаватъ всички съборения. Слѣдъ рѣчитѣ на Д-ръ Козаровъ и Д. Стояновъ, които «силно» укорили нашитѣ бѣлѣжки за това дружество, «многобройното» съборение одобрило дѣйността на «Св. Пантелеймонъ», осждило редакцията ни и рѣшило да ни се избрати опровержение. Ние го чакаме вече близо 10 дена, за да си кажимъ думата изцѣло

Плѣвентъ, печати. на Т. Хр. Бърдаровъ.

и върху него и върху рѣчитѣ на ораторитѣ, но не го получихме до сега. Надѣваме се обаче, че ще го получимъ и тогава ще се изкажемъ.

Считаме за не излишно слѣдната подробностъ, която е характеристична за плодоносната дѣйностъ на г. Козаровъ въ това дружество, че той е успѣлъ толкова да го поярязира между обществото, че на поканата му се отзвували само 30 души отъ които 20 дами, отъ единъ градъ съ 25000 жители, че членоветѣ на дружеството могатъ да се изброятъ на прѣсти и че даже болничнитѣ лѣкари не сж негови членове..... Тоя фактъ е най-голѣмата критика за г. Д-ръ Козаровата дѣятелностъ.

— Скрѣбна вѣстъ. Прѣди нѣколко дни се почина Т. Бурмовъ първия бѣлгарски министър-прѣдседателъ и единъ отъ най-виднитѣ дѣйци по черковния въпросъ. Погрѣбението му се извърши съ голѣми почести на държавни разходи. Миръ на праха на скѣпния покойникъ.

— Носи се слухъ, че г. Цв. Карайвановъ щѣлъ да бѣде назначенъ за Началникъ на Тукашната Земледѣлческа Банка на мѣстото на г. Анковъ. Слуха е упоритъ, но невѣроятенъ защото г. Карайвановъ не отговаря на условията изискуеми за тия длѣжности, а и партизанскитѣ му достойнства не сж достатѣчни за това.

РАЗНИ.

— Какъ се залѣпватъ счупени порцеланови нѣща.

Вземете бѣлѣтка на прѣсни яйца, разбиватъ се полека и се разбъркватъ въ малко негасена варъ, за да стане тѣстото рѣдко. Намажете съ прѣстъ счупенитѣ нѣща и ги залѣпете. Когато тѣ си заслужаватъ труда (ако сж хубави скѣпи и пр.) щомъ изсъхнатъ, ще ги турите да се варатъ въ млѣко, за да не се познава лѣпеното.

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЖДЕБНИЯ ПРИСТАВЪ.

№ 7822

Подписаний С. Тасевъ Сждебенъ Приставъ при Плѣвентъ Окржженъ Сждъ на III-й участкъ на основание изпълнителни листъ № 11066 отъ 27 октомврий 1906 г. издаденъ отъ Плѣвентъ Окржженъ Сждъ въ полза на Д-ръ Н. Наковъ повѣренникъ отъ гр. Плѣвентъ сръщу Маринъ Д. Узунски и др. отъ с. Староселци за искъ 5000 л заедно съ лихвитѣ имъ по 8% годишно отъ 1 октомврий 1906 г. до исплащанieto и 11 л. 40 ст. и др. сждебни и по водение на дѣлото разноски съгласно чл. чл. 903-906, 910-914, 926-928 отъ Гражданското Сждопроизводство съ настоящето си обявямъ, че на 7 ноемврий 1906 г. отъ 9 часа сугринѣта ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддаване въ с. Староселци слѣдуюцитѣ длѣжникови движими имоти, а именно:

- 1) Триста кила жито чисто оцѣнено по (15) петнадесетъ л. кило отъ дванедесетъ двойни декалитри всичко за 4500 лева;
- 2) Шестдесетъ кила жито оцѣнено по (10) десетъ лева кило а всичко 600 лева;
- 3) Двадесетъ и петъ кила ржжъ оцѣнена по (10) десетъ лева кило а всичко за 250 л.
- 4) Четиредесетъ кила овесъ оцѣненъ по (8) осемъ лева кило а всичко 320 лева;
- 5) Двадесетъ кила ечемикъ оцѣненъ по (8) осемъ лева кило а всичко за 160 лева;

Наддаванетоъ ще почне отъ първон. цѣна.

Който Г. г. желаятъ да купятъ горѣпомѣнатий имотъ могатъ да се яватъ на мѣсто-продаванетоъ да наддаватъ гдѣто ще имъ се допусне да прѣглеждатъ всичкитѣ книжа отъносящи се по проданѣта.

гр. Плѣвентъ, 31 октомврий 1906 год.

Дѣло № 1031/1906 год.

III Сждебенъ Приставъ: С. Тасевъ